

Ferekýdés ze Syru

Fragenta edice H. S. Schibli

(Herrmann S. Schibli: Perekydes of Syros, Oxford 1990)

F 1 = DK 7 A 1, 116

F 2 = DK 7 A 2 /1

F 3 = DK 7 A 3

F 4 Diogenés Laertios, Vitae philosophorum I, 42 (= Akúsiláos DK 9 A 1)

Ἐρμιππος δ' ἐν τῷ Περι τῶν σοφῶν (fr. 8; FHG III, 37) ἑπτακαίδεκά φησιν, ὧν τοὺς ἑπτὰ ἄλλους ἄλλως αἰρεῖσθαι· εἶναι δὲ Σόλωνα, Θαλῆν, Πιπτακόν, Βίαντα, Χίλωνα, [Μύσωνα,] Κλεόβουλον, Περίανδρον, Ἀνάχαρσιν, Ἀκουσίλαον, Ἐπιμενίδην, Λεώφαντον, Φερεκύδην ...

F 5 = DK 7 A 1, 121

F 6 = DK 7 A 1a

F 7 = DK 7 A 5 /1

F 8 Pseudo-Lúkianos, Makrobii 22

... καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε.

F 9 Plinius, Historia naturalis VII, 118 Schilling (7. 205)

prosam orationem condere Pherecydes Syrius instituit Cyri regis aetate, historiam Cadmus Milesius.

F 10 = DK A 2 /2

F 11 Apuleius, Florida 15 (p. 22.8-12 Helm)

quin etiam Pherecydes Syro ex insula oriundus, qui primus versum nexu repudatio conscribere ausus est passis verbis, soluto locutu, libera oratione; eum quoque Pythagoras magistrum coluit et infandi morbi putredime in serpentium scabiem solutum religiose humavit.

F 12 Isidorus, Etymologia sive origines I, 38, 2 Lindsay

primus apud graecos Pherecydes Syrius soluta oratione scripsit ...

F 13 Strabón, Geographica I, 2, 6 Meineke (I, 92 Aujac)
 εἶτα ἐκείνην μιμούμενοι, λύσαντες τὸ μέτρον, τᾶλλα δὲ φυλάξαντες τὰ ποιητικά,
 συνέγραψαν οἱ περὶ Κάδμον καὶ Φερεκύδη καὶ Ἑκαταῖον·

F 14 = DK 7 B 1 = DK 7 A 1, 119

F 15 = DK 7 A 1, 119

F 16 = DK 7 A 1, 116n.

F 17 Apollónios Paradoxografos, Historiae mirabiles 5 (p. 125) Giannini

Τὰ δὲ περὶ Φερεκύδην τοιαῦτά τινα ἱστορεῖται. ἐν Σύρῳ ποτὲ τῇ νήσῳ διψῶντα
 ὕδατιον αἰτῆσαι παρὰ τινος τῶν γνωρίμων· τὸν δὲ πιόντα εἰπεῖν σεισμὸν
 ἐσόμενον ἐν τῇ νήσῳ μετὰ τρίτην ἡμέραν. τούτου δὲ συμβάντος μεγάλην δόξαν
 αὐτὸν ἀπενέγκασθαι.

πάλιν δὲ εἰς Σάμον πορευόμενον εἰς τὸ τῆς Ἥρας ἱερὸν ἰδεῖν πλοῖον εἰς τὸν
 λιμένα καταγόμενον, καὶ εἰπεῖν τοῖς συνεστῶσιν, ὡς οὐκ εἰσελεύσεται ἐντὸς τοῦ
 λιμένος· ἔτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ καταρραγῆναι γνόφον καὶ τέλος ἀφανισθῆναι
 τὴν ναῦν.

F 18 Paradoxographi Vaticani admiranda 30 (p. 340 Giannini)

Φερεκύδης ὁ Σύριος ἀπὸ τινος ἐν Σύρῳ τῇ νήσῳ πηγῆς ὕδωρ πιὼν μαντικώτατος
 γέγονε καὶ τινὰς προεμήνυσε σεισμοὺς καὶ ἄλλα.

F 19 = DK 7 A 6 /2

F 20 Cicero, De divinatione I, 112

ne Pherecydes quidem, ille Pythagorae magister, potius divinus habebitur physicus, quod,
 cum vidisset haustam aquam de iugi puteo, terrae motus dixit instare.

F 21 Plinius, Historia naturalis II, 191 (p. 84 Beajujeu)

peribetur er Pherecydi, Pythagorae doctore, alia coniectatio, sed et illa divina, haustu aquae e
 puteo presensisse ac praedixisse civibus terrae motem.

F 22 = DK 7 A 6 /1

F 23 Plútarchos, Agis 10, 6

ἐπεὶ Τέρπανδρον γε καὶ Θάλητα καὶ Φερεκύδην ξένους ὄντας, ὅτι τὰ αὐτὰ τῶ
 Λυκούργῳ διετέλουν ἄδοντες καὶ φιλοσοφοῦντες, ἐν Σπάρτῃ τιμηθῆναι
 διαφερόντως.

F 24 Olympiodoros, In Platonis Alcibiadem 164 (p. 104 Westerink)

καὶ ὅτι λέγεται Φερεκύδης ὁ διδάσκαλος Πυθαγόρου, οὗ καὶ βίβλος θεολόγος φέρεται, ἀφικέσθαι παρὰ Λάκωσιν καὶ θεάσασθαι ὄναρ, εἰπεῖν τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσιν μὴ φείδεσθαι χρημάτων, καὶ τῇ αὐτῇ νυκτὶ λέγεται φανῆναι τῷ ἐτέρῳ τῶν βασιλέων, πείθεσθαι Φερεκύδει· καὶ ἀναστάντος Φερεκύδου καὶ εἰρηκότος τῷ βασιλεῖ λέγεται μεταβαλεῖν αὐθις μέλλουσαν εἰς ὀλιγαρχίαν μεταπεσεῖν τὴν ἑαυτῶν πολιτείαν.

F 25 Plútarchos, Pelopidas 21, 3

... τῶν δ' ὕστερον Φερεκύδην τε τὸν σοφὸν ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἀναιρεθέντα καὶ τὴν δορὰν αὐτοῦ κατὰ τι λόγιον ὑπὸ τῶν βασιλέων φρουρουμένην, ...

F 26 DK 7 A 1, 117-118

F 27 Hérakleidés Lembos, Excerpta politiarum 32 (p. 24 Dilts)

Φερεκύδης ὁ Σύριος ὑπὸ φθειρῶν καταβρωθεὶς ἐν Σάμῳ ἐτελεύτησεν, ὅτε καὶ ἐλθόντι Πυθαγόρᾳ τὸν δάκτυλον διὰ τῆς ὀπῆς ἔδειξε περιεψιλωμένον.

F 28 Hérakleidés Lembos apud: Diogenés Laertios, Vitae philosophorum VIII, 40

Ἡρακλείδης δέ φησιν ἐν τῇ τῶν Σατύρου βίων ἐπιτομῇ (FHG III, 169) μετὰ τὸ θάψαι Φερεκύδην ἐν Δήλῳ ἐπανελθεῖν εἰς Ἰταλίαν.

F29a Porfyrios, Vita Pythagorae 15 (p. 24,11n. Nauck)

νοσήσαντα δὲ τὸν Φερεκύδην ἐν Δήλῳ θεραπεύσας ὁ Πυθαγόρας καὶ ἀποθανόντα θάψας εἰς Σάμον ἐπανῆλθε ...

F29b Porfyrios, Vita Pythagorae 55 (p. 47,18n. Nauck; FGrH 84 F 30)

ὥς γὰρ Φερεκύδη τὸν Σύριον αὐτοῦ διδάσκαλον γενόμενον εἰς Δῆλον πεπόρευτο νοσοκομήσων τε αὐτὸν περιπετῇ γενόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει καὶ κηδεύσων ...

F 29c = DK 7 A 4 /2

F 30a Níkomachos apud: Iamblichos, De vita Pythagorica 30, 184 (p. 102 Deubner)

πρὸς Φερεκύδην τὸν Σύριον, διδάσκαλον αὐτοῦ γενόμενον, ἀπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς Δῆλον ἐκομίσθη, νοσοκομήσων τε αὐτὸν περιπετῇ γενόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει καὶ κηδεύσων αὐτόν· παρέμεινέ τε ἄχρι τῆς τελευτῆς αὐτῷ καὶ τὴν ὁσίαν ἀπεπλήρωσε περὶ τὸν αὐτοῦ καθηγεμόνα. οὕτω περὶ πολλοῦ τὴν περὶ τὸν διδάσκαλον ἐποιεῖτο σπουδήν.

F 30b Níkomachos apud: Iamblichos, De vita Pythagorica 35, 252 (p. 135 Deubner)
 ὡς γὰρ Φερεκύδη τὸν Σύριον, διδάσκαλον αὐτοῦ γενόμενον, εἰς Δῆλον ἐπορεύθη,
 νοσοκομήσων τε αὐτὸν περιπετῆ γενόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως
 πάθει καὶ κηδεύσων.

F 31 = DK 7 A 4 /1

F 32 Aristotelés, Historia animalium, 556b30-557a3 (II, 56 Louis; test. Alcm. 15 Calame)
 Ἐνίοις δὲ τοῦτο συμβαίνει τῶν ἀνθρώπων νόσημα, ὅταν ὑγρασία πολλὴ ἐν τῷ
 σώματι ᾗ· καὶ διεφθάρησάν τινες ἤδη τοῦτον τὸν τρόπον, ὥσπερ Ἀλκμᾶνά τέ
 φασὶ τὸν ποιητὴν καὶ Φερεκύδην τὸν Σύριον.

F 33 Antigonos Paradoxografos, Historia mirabilium collectio 88 (p. 70 Giannini; test.
 Alcm. 16 Calame)

Ἐν δὲ τῷ σώματι τῶν ἀνθρώπων γίνεσθαι οἷον ἰόνθους μικρούς· τούτους δὲ ἐάν
 τις κεντήσῃ, ἐξέρχεσθαι φθειρίας, καὶ ἐὰν ὑγράσῃ τις, νόσημα τοῦτο ἐμπίπτειν
 ὥσπερ Ἀλκμᾶνι τῷ λυρικῷ καὶ Φερεκύδει τῷ Συρίῳ.

F 34a Plútarchos, Sulla 36, 5 (test. Alcm. 18 Calame)

Λέγεται δὲ τῶν μὲν πάνυ παλαιῶν Ἄκαστον φθειριάσαντα τὸν Πελίου
 τελευτῆσαι, τῶν δὲ ὑστέρων Ἀλκμᾶνα τὸν μελοποιὸν καὶ Φερεκύδην τὸν
 θεολόγον ...

F 34b Plútarchos, De communibus nolitibus adversus Stoicos 1064a (SVF III, 762)

καὶ γὰρ Ἡρακλείτῳ φασὶ καὶ Φερεκύδη καθήκειν ἄν, εἶπερ ἠδύναντο, τὴν ἀρετὴν
 ἀφεῖναι καὶ τὴν φρόνησιν, ὥστε παύσασθαι φθειριῶντας καὶ ὑδρωπιῶντας·

F 35 Plinius, Historia naturalis VII, 103 Schilling (7. 172)

morborem vero tam infinita est multitudo, ut Pherecydes Syrius serpentium multitudine ex
 corpore eius erumpente expiravit.

F 36 Maximos z Tyru, Dialexeis 7, 4 = Philosophumena 7, 4.9n. (p. 81 Hobein)

ὡς Φερεκύδης ὑπερεφρόνει ἐν Σύρῳ κείμενος, τῶν μὲν σαρκῶν αὐτῷ
 φθειρομένων, τῆς δὲ ψυχῆς ἐστώσης ὀρθῆς, καὶ παραδοκούσης τὴν ἀπαλλαγὴν
 τοῦ δυσχρήστου τούτου περιβλήματος.

F 37a Ailiános Klaudios, Varia historia IV, 28 (p. 74 Hercher)

Φερεκύδης ὁ Σύριος τὸν βίον ἀλγεινότατα ἀνθρώπων κατέστρεψε, τοῦ παντὸς
 αὐτῷ σώματος ὑπὸ φθειρῶν ἀναλωθέντος· καὶ γενομένης αὐτῷ αἰσχροῦς τῆς
 ὄψεως τὴν ἐκ τῶν συνήθων ἐξέκλινε συνουσίαν. ὅποτε δὲ τις προσελθὼν

ἐπυνθάνετο ὅπως διάγοι, διὰ τῆς ὀπῆς τῆς κατὰ τὴν θύραν διείρας τὸν δάκτυλον ψιλὸν γεγονότα τῆς σαρκὸς ἐπέλεγεν οὕτω διακεῖσθαι καὶ τὸ πᾶν αὐτοῦ σῶμα. λέγουσι δὲ Δηλίων παιῖδες τὸν θεὸν τὸν ἐν Δήλῳ μηνίσαντα αὐτῷ τοῦτο ποιῆσαι. καθήμενον γὰρ ἐν Δήλῳ μετὰ τῶν μαθητῶν ἄλλα τε πολλὰ φασὶ περὶ τῆς ἑαυτοῦ σοφίας εἰπεῖν καὶ δὴ καὶ τοῦτο, μηδενὶ τῶν θεῶν θῦσαι, καὶ ὅμως οὐδὲν ἦττον ἡδέως βεβιωκέναι καὶ ἀλύπως, οὐ μείων τῶν ἑκατόμβας καταθυόντων. ὑπὲρ ταύτης οὖν τῆς κουφολογίας βαρυτάτην ζημίαν ἐξέτισεν.

F 37b Ailiános Klaudios, *Varia historia* V, 2 (p. 75 Hercher)

Ὅτι Φερεκύδης ὁ Πυθαγόρου διδάσκαλος ἐμπεσὼν ἐς τὴν ἀρρωστίαν πρῶτον μὲν ἴδρου ἰδρῶτα θερμὸν ἰξώδη ὅμοιον ὡς μύξαις, ὕστερον δὲ θηριώδη, μετὰ δὲ ἐφθειρίασε. καὶ διαλυομένων τῶν σαρκῶν ἐς τοὺς φθειράς ἐπεγένετο τῆξις, καὶ οὕτω τὸν βίον μετήλλαξεν.

F 38 Josephus Flavius, *Contra Apionem* I, 14 (p. 5 Niese); Eusebios, *Praeparatio evangelica* X, 7, 10 (p. 579 Mras)

ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς περὶ τῶν οὐρανίων τε καὶ θείων πρώτους παρ' Ἑλλήσι φιλοσοφήσαντας, οἷον Φερεκύδην τε τὸν Σύριον καὶ Πυθαγόραν καὶ Θάλητα, πάντες συμφώνως ὁμολογοῦσιν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων γενομένους μαθητὰς ὀλίγα συγγράψαι, καὶ ταῦτα τοῖς Ἑλλήσιν εἶναι δοκεῖ πάντων ἀρχαιότατα καὶ μόλις αὐτὰ πιστεύουσιν ὑπ' ἐκείνων γεγράφθαι.

F 39 Kedrenos Georgios, *Compendium historiarum* P94b (I, 165.18n Bekker)

δοκοῦντας παρὰ πᾶσιν εἶναι σοφούς τε καὶ φρονίμους. καὶ γὰρ ὡς Ἕλληνες ἱστοροῦσι, καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος καὶ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος καὶ Ἀναξαγόρας ὁ Κλαζομένιος καὶ Πλάτων ὁ Ἀθηναῖος πρὸς τούτους ἐξεδήμησαν, θεολογίαν καὶ φυσιολογίαν ἀκριβεστέραν μαθήσεσθαι παρ' αὐτῶν ἐλπίσαντες.

F 40 Theodóros Meliteniotés, *Fragmenta ex libro astronomia* 12 (PG 149, 1000B)

F 41 Kléméns Alexandrijský, *Stromata* VI, 57, 3

ἀλλὰ κἂν ἐπὶ Πυθαγόραν ἔλθω καὶ Φερεκύδην καὶ Θάλητα καὶ τοὺς πρώτους σοφούς, ἴσταμαι τὸν τούτων διδάσκαλον ζητῶν κἂν Αἰγυπτίους εἴπης κἂν Ἰνδοὺς κἂν Βαβυλωνίους κἂν τοὺς Μάγους αὐτούς, οὐ παύσομαι τὸν τούτων διδάσκαλον ἀπαιτῶν.

F 42 Diogenés Laertios, *Vitae philosophorum* VIII, 2 (cfr. I, 13; I, 15)

συστῆναι δ' εἰς Λέσβον ἐλθόντα Φερεκύδη ὑπὸ Ζώιλου τοῦ θείου. καὶ τρία ποτήρια κατασκευασάμενος ἀργυρᾷ δῶρον ἀπήνεγκεν ἐκάστῳ τῶν ἱερέων εἰς

Αἴγυπτον. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφοὺς, πρεσβύτερον μὲν Εὐνομον, μέσον δὲ Τυρρηγόν· καὶ δούλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσι, Κρόνον νομίζοντες, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος. οὗτος ἤκουσε μὲν, καθὰ προείρηται, Φερεκύδου τοῦ Συρίου· μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν ἦκεν εἰς Σάμον καὶ ἤκουσεν Ἐρμοδάμαντος τοῦ ἀπογόνου Κρεωφύλου, ἤδη πρεσβυτέρου.

Cfr. I, 13:

Σοφοὶ δὲ ἐνομίζοντο οἶδε· Θαλῆς, Σόλων, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χείλων, Βίας, Πιπτακός. τούτοις προσαριθμοῦσιν Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην, Μύσωνα τὸν Χηνέα, Φερεκύδην τὸν Σύριον, Ἐπιμενίδην τὸν Κρηῖτα· ἔνιοι δὲ καὶ Πεισίστρατον τὸν τύραννον. καὶ οἱ μὲν σοφοί.

Cfr. I, 15:

Ἡ δὲ Ἰταλικὴ οὕτω· Φερεκύδους Πυθαγόρας, οὗ Τηλαύγης ὁ υἱός, οὗ Ξενοφάνης, οὗ Παρμενίδης, οὗ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης, οὗ Λεύκιππος, οὗ Δημόκριτος, οὗ πολλοὶ μὲν, ἐπ' ὀνόματος δὲ Ναυσιφάνης καὶ Ναυκύδης, ὧν Ἐπίκουρος.

F 43 = DK 7 A 1, 119

F 44a Apollónios Tyanensis apud: Iamblichos, De vita Pythagorica 2, 9 (p. 8 Deubner)
ἐπεὶ δὲ ἀνεκομίσθη εἰς τὴν Σάμον ἀπὸ τῆς Συρίας ὁ Μνήμαρχος μετὰ παμπόλλου κέρδους καὶ βαθείας περιουσίας, ἱερὸν ἐδείματο τῷ Ἀπόλλωνι, Πυθίου ἐπιγράψας, τὸν τε παῖδα ποικίλοις παιδεύμασι καὶ ἀξιολογωτάτοις ἐνέτρεφε, νῦν μὲν Κρεοφύλω, νῦν δὲ Φερεκύδῃ τῷ Συρίῳ, ...

F 44b Iamblichos, De vita Pythagorica 2, 11 (p. 9 Deubner)

φίλος καὶ διδάσκαλος τῶν ἀπάντων, μετὰ τούτου πρὸς τὸν Φερεκύδην διεπόρθμευε καὶ πρὸς Ἀναξίμανδρον ...

F 44c Iamblichos, De vita Pythagorica 35, 248 (p. 133 Deubner)

διαφέρονται δὲ περὶ τῆς τότε ἀποδημίας, οἱ μὲν πρὸς Φερεκύδην τὸν Σύριον, οἱ δὲ εἰς Μεταπόντιον λέγοντες ἀποδημηκέναι τὸν Πυθαγόραν.

F 45a Neanthés apud: Porfyrios, Vita Pythagorae 1 (p. 17, 14 Nauck; FGrH 84 F 29)

ἐπανελθόντα δ' εἰς τὴν Ἰωνίαν ἐντεῦθεν τὸν Πυθαγόραν πρῶτον μὲν Φερεκύδῃ τῷ Συρίῳ ὁμιλῆσαι, ...

F 45b Apollónios Tyanensis apud: Porfyrios, Vita Pythagorae 2 (p. 18, 16 Nauck)

διακοῦσαι δ' οὐ μόνον Φερεκύδου καὶ Ἐρμοδάμαντος, ἀλλὰ καὶ Ἀναξιμάνδρου φησὶν οὗτος.

F 46a Kléméns Alexandrijský, Stromata I, 61, 4

ὄψε δὲ Πυθαγόρας ὁ Φερεκίδου γνῶριμος φιλόσοφον ἑαυτὸν πρῶτος ἀνηγόρευσεν.

F 46b Kléméns Alexandrijský, Stromata I, 62, 4

διδάσκαλος δὲ αὐτοῦ οὐδεὶς ἀναγράφεται, ὥσπερ οὐδὲ Φερεκίδου τοῦ Συρίου, ᾧ Πυθαγόρας ἐμαθήτευσεν.

F 46c Kléméns Alexandrijský, Stromata I, 107, 5

... μεθ' οὓς μακροῦ νεώτεροι οἱ παρ' Ἑλλησι νομοθέται, Λυκούργος τε καὶ Σόλων, καὶ οἱ ἑπτὰ σοφοί, οἳ τε ἀμφὶ τὸν Σύριον Φερεκίδην καὶ Πυθαγόραν τὸν μέγαν ...

F 47 Tertullianus, De anima 2, 3 (p. 783 Waszink)

... quia plerosque auctores etiam deos existamavit antiquitas, nedum divos ... ut Orpheum, ut Musaeum, ut Pherecydem Pythagorae magistrum.

F 48 Aurelius Augustinus, Contra Academicos 3, 17.37 (CCSL 29, 57)

Pythagoras autem Graeca philosophia non contentus, quae nunc aut paene nulla erat aut certe occultissima, postquam commotus Pherecydae cuiusdam Syri disputationibus immortalem esse animum credidit, multos sapientes etiam longe lateque perigrinatus audierat.

F 49 Aurelius Augustinus, Epistulae 137, 12 (p. 113 Goldbacher)

quod apud Graecos olim primus Pherecydes Syrius cum disputavisset, Pythagoram Samium disputationis illius novitate permotum ex athleta in philosophiam vertit.

F 50a Eusebios, Praeparatio evangelica 10, 4, 13 (p. 570 Mras)

ὦν Πυθαγόρας πρῶτος, Φερεκίδου γνῶριμος, τὸ φιλοσοφίας ἀνευρών ὄνομα ...

F 50b Eusebios, Praeparatio evangelica 10, 4, 14 (p. 570 Mras)

καὶ τὸν Φερεκίδην δὲ Σύριον ἀναγράφουσιν, ᾧ μαθητεῦσαι τὸν Πυθαγόραν φασίν.

F 51a Tatianos, Oratio ad Graecos 3 (p. 8 Whittaker)

γελῶ καὶ τὴν Φερεκίδους γρασολογίαν καὶ τοῦ Πυθαγόρου τὴν περὶ τὸ δόγμα κληρονομίαν καὶ τοῦ Πλάτωνος, κἄν τινες μὴ θέλωσι, τὴν περὶ τούτους μίμησιν.

F 51b Tatianos, Oratio ad Graecos 25 (p. 48 Whittaker)

Πυθαγόρας Εὐφορβος γεγονέναι φησὶ καὶ τοῦ Φερεκίδους δόγματος κληρονόμος ἐστίν· ὁ δὲ Ἄριστοτέλης τῆς ψυχῆς διαβάλλει τὴν ἀθανασίαν.

F 52 Alexandros z Afrodísiady, In Metaphysica, ad 1091b4 (p. 821 Hayduck)

οὔτοι δὴ οὖν οἱ μεμιγμένοι, ὥσπερ Φερεκύδης ὁ Πυθαγόρου καθηγεμών, τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἄριστον λέγουσιν εἶναι τὴν τῶν πάντων αἰτίαν καὶ ἀρχήν, ὁμοίως καὶ οἱ Μάγοι ...

F 53a Tzetzés, Chiliades 2, 872 Leone

F 53b Tzetzés, Chiliades 11, 67 Leone

F 54a Dio Chrysostomos, Orationes 55, 1 (II, 115 Arnim)

Πυθαγόρου δὲ Φερεκύδης λέγεται διδάσκαλος γενέσθαι ...

F 54b Dio Chrysostomos (Pseudo?), Orationes 64, 18 (II, 153 Arnim)

καὶ τὰ μὲν σύντομα ἐκεῖνα οὐ λέγω, τὰ Λακωνικά, τοὺς δουλεύοντας Πέρσας καὶ τὸν ἐν Κορίνθῳ Διονύσιον καὶ τὴν Σωκράτους καταδίκην καὶ τὴν Ξενοφῶντος φυγὴν καὶ τὸν Φερεκύδους θάνατον καὶ τὴν δυσδαιμονίαν τὴν Ἀναξάρχου·

F 55 Apollónios Paradoxografos, Historiae mirabiles 6 (p. 124 Giannini)

Τούτοις δὲ ἐπιγενόμενος Πυθαγόρας, Μνησάρχου υἱός, τὸ μὲν πρῶτον διεπονείτο περὶ τὰ μαθήματα καὶ τοὺς ἀριθμούς, ὕστερον δὲ ποτε καὶ τῆς Φερεκύδου τερατοποιίας οὐκ ἀπέστη.

F 56 Diogenés Laertios, Vitae philosophorum I, 120 (= Ión z Chiu DK 36 B 4; = fr. 5 Diehl; Fr. 30 Blumenthal, Fr. 30 West)

Ἴων δ' ὁ Χίος φησι περὶ αὐτοῦ·

ὥς ὁ μὲν ἠνορέηι τε κεκασμένος ἠδὲ καὶ αἰδοῖ
καὶ φθίμενος ψυχῇι τερπνὸν ἔχει βίοντον,
εἶπερ Πυθαγόρης ἐτύμως ὁ σοφὸς περὶ πάντων
ἀνθρώπων γνώμας εἶδε καὶ ἐξέμαθεν...

F 57 Diogenés Laertios, Vitae philosophorum I, 119-120

φησὶ δὲ Δοῦρις ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ὄρων (Σαμίων fr. 51; FHG II, 481)

ἐπιγεγράφθαι αὐτῷ (Φερεκψδης) τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

τῆς σοφίης πάσης ἐν ἐμοὶ τέλος· ἦν δ' ἔτι πλεῖον,
Πυθαγόρηι τῶμῳ λέγε (?) ταῦθ', ὅτι πρῶτος ἀπάντων
ἔστιν ἂν Ἑλλάδα γῆν· οὐ ψεύδομαι ὧδ' ἀγορεύων.

F 58 Diogenés Laertios, Vitae philosophorum II, 46 (Aristotelés, De poet. fr. 7 Ross)

Τούτω τις, καθά φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τρίτῳ Περὶ ποιητικῆς (Rose 75), ἐφιλονεῖκει Ἀντίλοχος Λήμνιος καὶ Ἀντιφῶν ὁ τερατοσκόπος, ὡς Πυθαγόρα Κύλων Κροτωνιάτης· καὶ Σύαγρος Ὀμήρω ζῶντι, ἀποθανόντι δὲ Ξενοφάνης ὁ

Κολοφώνιος· καὶ Κέρκωψ Ἡσιόδω ζῶντι, τελευτήσαντι δὲ ὁ προειρημένος
Ξενοφάνης· καὶ Πινδάρω Ἀμφιμένης ὁ Κῶος· Θάλητι δὲ Φερεκύδης
καὶ Βίαντι Σάλαρος Πριηνεύς· ...

F 59 = DK 7 A 7a = Πλότινος, *Enneades* V, 1, 9.27-32

F 60 = DK 7 A 8 = Damaskios, *De principiis* 124b (I, 321 Ruelle; fr. 150 Wehrli; Eudémos fr. 117)

F 61 = DK 7 B 1 /2 = Hérodiános, *Περὶ μονήρους λέξεως* 6, 14-16 (2, 911.7-9 Lentz),
jiné čtení viz Diels-Kranz

ὅτι δὲ ποικίλως εἴρηται ὑπὸ παλαιῶν ὁ θεὸς οὐκ ἀγνώω. καὶ γὰρ Δίς καὶ Ζῆν καὶ
Δῆν καὶ Ζᾶς καὶ Ζῆς παρὰ Φερεκύδει κατὰ κίνησιν ἰδίαν.

F 62 = DK 7 B 9

F 63 = DK 7 B 13 = Filodémos, *De pietate* 47a14-21; p. 19 Gomperz (cfr. Epimenidés B 5),
jiné čtení viz Diels-Kranz

οἱ δὲ [Δία καὶ] Ἥραν πατέ[ρα καὶ] μητέρα θε[ῶν νο]μίζουσιν, Πίν[δαρος] (fr. 80
Snell) δ' [ἐκ] Κυβέ[λης μ]ητρὸς [sc.] ἐν τῶν „[δέσπ]οιν[αν] Κυβέ[λαν] ματ[έρα],“
Φερε[κύδης] δ' ὁ [Σύ]ριος...

F 64 Achilleus Tatios, *Isagoga excerpta* 3 (p. 31.28-32 Maass)

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος καὶ Φερεκύδης ὁ Σύριος (p. 39 Sturz) ἀρχὴν τῶν ὄλων τὸ
ὔδωρ ὑφίστανται, ὃ δὴ καὶ χάος καλεῖ ὁ Φερεκύδης, ὡς εἰκός, τοῦτο ἐκλεξάμενος
παρὰ τοῦ Ἡσιόδου οὕτω λέγοντος (*Theog.* 116) „ἦτοι μὲν πρῶτιστα χάος γένετο“·
παρὰ γὰρ τὸ χειῖσθαι (ὑπολαμβάνει) τὸ ὔδωρ χάος ὠνόμασται.

F 65 = DK 7 A 9 /1

F 66 = DK 7 A 9 /2

F 67 = DK 7 A 9 /3

F 68 = DK 7 B 2 /1 = P. Grenf. II, 11 (B. P. Grenfell – A. S. Hunt, *Greek Papyri, Series II*,
Oxford 1897)

F 69 = DK 7 B 2 /2

F 70 = DK 7 B 10

F 71 = DK 7 B 11

F 72 = DK 7 B 3

F 73 = DK 7 A 11

F 74 = DK 7 B 12 (A 1)

F 75 = DK 7 B 13a

F 76 = DK 7 B 2 /3

F 77 = DK 7 A 10

F 78 = DK 7 B 4 /1

F 79 Órigenés, *Contra Celsum* VI, 42 (II, 113, 14-19 Koetschau)

... μὴ κατανοήσας ὅτι τὰ πολλῶν οὐ μόνον Ἡρακλείτου καὶ Φερεκύδου ἀρχαιότερα ἀλλὰ καὶ Ὀμήρου Μωϋσέως γράμματα εἰσήγαγε τὸν περὶ τοῦ πονηροῦ τούτου καὶ ἐκπεσόντος τῶν οὐρανίων λόγον. Ὁ γὰρ ὄφεις, παρ' ὃν ὁ παρὰ τῷ Φερεκύδῃ γέγονεν Ὀφιοεύς, αἴτιος γενόμενος τοῦ ἐκβληθῆναι τοῦ θεοῦ παραδείσου τὸν ἄνθρωπον, τοιαῦτά τινα αἰνίσσεται ...

F 80 = DK 7 B 4 /2

F 81 = DK 7 A 7

F 82 = DK 7 B 4 /3

F 83 = DK 7 B 5

F 84 Tertullianus, *De anima* 28, 5 (p. 825 Wasznik)

scimus etiam magiae licere explorandis occultis per catabolicos et peredros et pythonis spiritus. non enim et Pherecydes, Pythagorae magister, his forsitan artibus divinabat, ne dicam somniabat?

F 85a Lactantius, *Divinae institutiones* 7, 7, 22 (CSEL 19, 608)

immortales esse animas Pherecydes et Plato disputaverunt: haec vero propria est in nostra religione doctrina.

F 85b Lactantius, *Divinae institutiones* 7, 8, 7 (CSEL 19, 610)

in eadem sententia fuit stiem Pythagoras antea, eiusque praeceptor Pherecydes, quem Cicero (Cicero, *Tuscul. I*, 16, 38; A 5/1) tradidit primum de aeternitate animarum disputavisse.

F 86a = DK 7 A 5 /2

F 86b = DK 7 A 5 /2

F 87 = DK 7 B 7

F 88 = DK 7 B 6 /1

F 89 = DK 7 A 12

F 90 Themistios, Orationes 2, 38a-b (p. 46 Dindorf = p. 53 Schenkl)

Οὕτω δὲ ἄρα βασιλέως προμηθεῖται τὸ δαιμόνιον καθαρὰς φυλάξαι καὶ δικαίου φόνου τὰς χεῖρας μᾶλλον ἢ Φερεκύδου καὶ Πυθαγόρου, ὥστε καὶ τὸν ἕτερον τῶν τυράννων, ᾧ θάνατος ἐφ' οἷς ἐπαρώνησεν ἦν ἀναγκαῖος, συνήλασέ τε καὶ συνηνάγκασεν ἑαυτοῦ γενέσθαι τυραννοκτόνον.